

The Prohibition, and the Problem

1. Talmud, Gittin 88b

היה ר"ט אומר כל מקום שאתה מוצא אגוריאיות של עובדי כוכבים אע"פ שדיניהם כדיני ישראל אי אתה רשאי להיזקק להם שנאמר +שמות כ"א+ ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם לפנייהם ולא לפני עובדי כוכבים דבר אחר לפנייהם ולא לפני הדיוטות

Rabbi Tarfon would say: Wherever you find the courts of idolaters, you may not resort to them even should their decisions match those of Israel. It is written, "These are the laws you shall place before them" – before them and not before idolaters. Or differently, before them and not before regular people.

2. Maimonides (12th century Egypt), Mishneh Torah, Laws of Courts 26:7

כל הדין בדייני עכו"ם ובערכאות שלהן אע"פ שהיו דיניהם כדיני ישראל הרי זה רשע וכאילו חרף וגדף והרים יד בתורת משה רבינו שנאמר... היתה יד העכו"ם תקיפה ובעל דינו אלם ואינו יכול להוציא ממנו בדייני ישראל יתבענו לדייני ישראל תחלה, אם לא רצה לבא נוטל רשות מבית דין ומציל בדייני עכו"ם מיד בעל דינו

One who litigates before idolatrous judges and in their courts is wicked, even should their decisions match those of Israel. It is as though he had blasphemed and raised a hand against the Torah of Moshe our master... Where the hand of idolaters is stronger and one's opponent is powerful, such that he cannot claim from the opponent in Jewish courts, then he should claim from him before Jewish judges first. Should he refuse to come, one could then seek permission from the Jewish court and rescue his property from the opponent in the laws of the idolaters.

3. Talmud, Sanhedrin 56b

ויצו אלו הדיינין וכן הוא אומר +בראשית י"ח+ כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו וגו'

'And Gd instructed Adam' – This refers to civil law, as it is also written, 'He will instruct his children and household afterward to guard the path of Gd, to practice righteousness and justice.'

4. Talmud, Bava Kama 113a

אמר שמואל: דינא דמלכותא דינא

Samuel said: The law of the kingdom is the law.

Three Ideas

5. Rashi to Shemot 21:1

אל תביאהו בערכאות שלהם, שהמביא דיני ישראל לפני גוים מחלל את השם ומיקר שם עבודה זרה להחשיבה

Do not bring it before their courts, for one who brings Jewish litigation before non-Jews desecrates the Name and honours idolatry, treating it as important.

6. Talmud, Shabbat 10a

כל דיין שדן דין אמת לאמיתו אפילו שעה אחת מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית

A judge who judges truthfully, even for a moment, is considered by Scripture as a partner of Gd in creation.

7. Talmud, Sanhedrin 7a

כל דיין שדן דין אמת לאמיתו משרה שכינה בישראל שנאמר... וכל דיין שאינו דן דין אמת לאמיתו גורם לשכינה שתסתלק מישראל...

A judge who judges truthfully causes Gd to be manifest in Israel, as it is written... And a judge who does not judge truthfully causes Gd to leave Israel, as it is written...

8. Responsum of Rabbi Shlomo ibn Aderet (13th century Spain) 6:254

ללמוד מזה לילך בדרכי הגויים ומשפטיהם ח"ו לעם קדוש לנהוג ככה... וכ"ש אם עתה יוסיפו לחטא לעקור נחלת האב על הבנים, וסומך על משענת קנה הרצוץ הזה! ועושה אלה מפיל חומות התורה ועוקר שרש וענף והתורה מידו תבקש ומרבה הונו בזה בפועל כפיו נוקש. ואומר אני שכל הסומך בזה לומר שמותר משום דינא דמלכותא טועה וגזלן הוא...

ובכלל עוקר כל דיני התורה השלמה ומה לנו לספרי הקודש המקודשים שחברו לנו רבי ואחריו רבינא ורב אשי ילמדו את בניהם דיני הגויים ויבנו להם במוות טלואות בבית מדרסי הגויים חלילה לא תהיה כזאת בישראל ח"ו שמא תחגור התורה עליה שק

To deduce from this [principle of obeying government legislation] to follow the ways of the nations and their laws – Gd forbid that this holy nation act thus! All the more so if they will now increase their sin, uprooting the portion of a father upon his children, depending upon this fragile reed! One who does this tears down the walls of the Torah and uproots root and branch, and the Torah will demand recompense from his hand. One who increases his wealth thus will stumble in his own deeds. And I say that any who rely on saying that this is permitted because we must obey the law of the land is mistaken and a thief...

He uproots all of the laws of the complete Torah. Why would we need the sacred texts which Rebbe, and then Ravina and Rav Ashi, composed for us? Let them teach their children the laws of the nations, and build for them patchwork altars in the madrassas of the nations! Gd-forbid, let there not be such in Israel, lest the Torah wear sackcloth...

9. Nachmanides (13th century Spain) to Shemot 21:1

ואף על פי שהזכירו חכמים שתי הכתות האלה כאחת, יש הפרש ביניהם, שאם רצו שני בעלי הדין לבא לפני ההדיוט שבישראל מותר הוא, ובדקבלום עילויהו דינו דין, אבל לפני הגוים אסורין הם לבא לפניו שידון להם בדיניהם לעולם

Although the sages mentioned regular people and idolaters as one [regarding judges], there is a difference: Should the two litigants want to come before a regular Jew, this would be permitted; where they accept him, his verdict stands. However, they may never come before idolaters to judge according to their laws.

What if you are stuck?

10. Rabbeinu Asher (13th cent. Germany, 14th cent. Spain) to Bava Kama 8:17

"מנא הך מילתא דאמרי אינשי 'קרית לחברך ולא ענייך רמי גודא ושדי עילויה?' דכתיב 'יען טהרתיך ולא טהרת [מטומאתך] לא תטהרי עוד.' מכאן פסק רב פלטיא ז"ל ראוּבן שיש לו תביעה על שמעון ומסרב לבוא עמו לדין שרשאי להביאו לערכאות של נכרים כדי להוציא את שלו מתחת ידו

"What is the source for people's statement, 'If you summon your friend and he does not reply, knock down the wall atop him?' It is written [Yechezkel 24:13], 'Since I purified you and you were not purified [from your impurity], you will not be purified again.' This led Rav Paltai [Gaon] to rule, "Where Reuven claims from Shimon, and Shimon refuses to come with him to court, Reuven may bring him to non-Jewish courts to remove his own from Shimon's hand."

11. Talmud, Bava Kama 27b

ההוא גרגותא דבי תרי דכל יומא הוה דלי חד מנייהו אתא חד קא דלי ביומא דלא דיליה א"ל יומא דידי הוא לא אשגה ביה שקל פנדא דמרא מחייה א"ל מאה פנדי בפנדא למחייא אפילו למ"ד לא עביד איניש דינא לנפשיה במקום פסידא עביד איניש דינא לנפשיה

There was a shared well, and each day one partner would draw from it. Once, one partner drew water on another's day; the other protested, "It is my day!" but he did not listen. The partner took a shovel handle and struck him.

The judge said, "May he hit him one hundred blows with a handle; even according to the view that one may not perform his own justice, in a case of loss one may perform his own justice."

12. Nachmanides (13th century Spain), Responsum 63

התר זה איני יודע, גאונים הללו איני מכיר. אבל ליה אלם שלא רצה לבוא לב"ד אסור להביאו לפני גוים לדון אלא ב"ד של ישראל כותבין אדרכתא על נכסיו ואם הוצרך לכך לדון לפני גוים והם מורידין אותו למה שדנו לו דייני ישראל מותר. דבכי הא ליכא משום "לפניהם ולא לפני גוים" ... חדא דדינא דמלכותא דינא, ועוד כדאמ' התם "מאה פדני בפדנא לימחייא." וכיון דלא צייט וליכא תקנתא בדישראל כמציל מן הלסטים דמי

I do not know this leniency, and I do not recognize these authorities. Rather, where a powerful debtor does not want to go to a Jewish court, one may not bring him before non-Jews to judge unless a Jewish court first writes an authorization upon his assets. If necessary, one may then judge before non-Jews, and should they compel him to do as the Jewish judges decreed, one may collect it. In this case there is no "'before them' and not before non-Jews."... First, the law of the land is binding. Second, as the Talmud says there, "May he hit him one hundred blows with a handle." Since he does not listen and there is no remedy before Jews, it is like saving one's property from bandits.

13. Rabbi Chaim Benveniste (17th century Turkey), Knesset haGedolah to Beit Yosef Choshen Mishpat 14:28
 איברא שראיתי להרא"ש ז"ל... ומדברים אלו נראה דאפילו מבלי נטילת רשות מב"ד רשאי להביאו לערכאות של כותים שלא כדבר רב שרירא גאון והרמב"ם והמרדכי ובעל התרומות ז"ל...
 ואפשר דלהציל את שלו מתחת ידו לא בעי רשות ב"ד, אבל להתפרע ממנו ההוצאה בעי נטילת רשות ב"ד...
 ואפשר עוד לומר דס"ל להרא"ש ולרבינו בעל הטורים ז"ל דלא בעינן רשות מב"ד אלא דוקא לאלם, מתרי טעמי: דלא למ לא מיקרי סירוב אלא כשמזמינו לדין ואינו רוצה לבא וזה הוא ע"י הזמנה מב"ד [שהוא בדרך כלל מסרב, ואין סירובו חשוב 'רציני' עד שיסרב להזמנה]... או... שמא יבא הדבר לידי תקלה, ובוודאי שאם ב"ד יראו שאפשר לבא לידי תקלה לא יתנו לו רשות... וכן יש לדקדק מדברי רב פלטי גאון ז"ל שלא הזכיר "אלם".

I saw in the Rosh... and from his words it appears that even without permission from a Jewish court, one may bring him to non-Jewish courts, unlike the position of Rav Sherira Gaon, Maimonides, Mordechai...

- Perhaps removing one's property from his hand does not require a court's permission, but claiming payment from him would require permission from a court...
- Or perhaps, Rosh and Tur believe that one needs permission from the court only when suing a powerful person, for two reasons: 1) His refusal is not called 'refusal' unless he is summoned to court and he does not wish to go, which is via court summons [since his normal conduct is intransigent, and he doesn't display serious intransigence unless he refuses a summons]... or 2) Lest this action cause a problem. If the court sees potential problems it certainly will not permit... And so one may deduce from Rav Paltai Gaon's omission of "powerful".

14. Rabbi Sherira Gaon (10th cent. Babylon), cited in Beit Yosef to Tur Choshen Mishpat 26:2
 מי שחייבוהו בחוב או פקדון ואינם יכולים להוציא ממנו ויש ביניהם מקום בי דואר של גוים שאינו לוקח שוחד ומקבל עדות מישראל על חבירו יש רשות לזקנים ותלמידים שילכו לפני השופט ויעידו שזה חייב לזה ומצוה לעשות כן דאפילו נגזל גוי וגולן ישראל עדים מעידים אצל השופט שאינו חומס ושופטו... וכל המורד בדין מתרים בו תחלה התראה מפורסמת ואם אינו מקבל מעידין עליו וגובין ממנו בדיני גוים. ומנהג שלנו לעכב שלשה פעמים בבית הכנסת ואחר כך מתירין לו

Where X has been found liable for a debt or charge, and they cannot produce it from him, and there is a local non-Jewish court which does not accept bribes and which accepts Jewish testimony, the elders and students may testify before the judge that X owes Y. It is a mitzvah to do this. Even where the victim is not Jewish and the thief is Jewish, witnesses testify before a judge who is not wicked, and he judges the Jew... Where a Jew rebels against judgment, they first warn him publicly. Should he not accept it, then they would testify against him and collect from him in non-Jewish courts. Our practice is to announce it three times in the synagogue, and then permit this.

15. Rabbi Yechiel Michel Epstein (19th-20th century Lithuania), Aruch haShulchan Choshen Mishpat 26:2
 אם הבע"ד הוא אלם ואין יד ב"ד תקיפה להכריחו לבא לב"ד מחויב השני להתרותו מקודם לב"ד וכשנתברר לב"ד שאין רצונו לילך נוטל השני רשות מב"ד ומציל בדיניהם המגיע לו ודווקא שהב"ד יודעים שהמסרב חייב לו ע"פ דין תורה כגון שיש לו שטר וכיוצא בזה אבל אם לא נתברר להם שחייב לו אין נותנים לו זה הרשות שידון שמה דשמה יוציאו ממון שלא כדין אלא נותנים לו רשות שיפעול שיכריחו את המסרב לדון בב"ד ונראה שאם אין ביכולת לעשות כן ולהב"ד אינו מבורר הענין יכולים ב"ד לקבל טענות מן התובע ולקבל עדות ולברר מה שביכולתם לפי ראות עיניהם ואם יראה להם שהמסרב חייב להתובע אע"פ שא"א לידע ברור מצד אחד מ"מ כיון שהמסרב אין רצונו להשיב בב"ד כאשר עשה כן יעשה לו ושלא יהא חוטא נשכר נותנים רשות להתובע שידון עמו שמה...

Where the litigant is powerful and the court lacks the power to force him to court, the other party is obligated to warn him first before the court. When it becomes clear to the court that he does not wish to go, the other party takes the court's permission and saves what he is due in non-Jewish litigation.

However, this is only where the court knows that the refusing party owes him by Torah law, such as where he has a document. Where it is not clear to them that he owes, they do not give permission to litigate there, lest that court take his money illegally. Rather, they permit him to work with the non-Jewish court to compel the litigant to come to the Jewish court.

Where he cannot do this, and the case is not clear to the Jewish court, then the Jewish court may hear claims from the plaintiff, as well as testimony, and clarify as best they can according to what they see. If it appears to them that the refusing party owes the plaintiff, then although one cannot know with full clarity from one side's argument, still, since the refusing part does not wish to respond before the court, as he has done so shall be done to him, lest a sinner be rewarded. They permit the plaintiff to pursue judgment in non-Jewish courts...